

DANMARKS
RESTAURANTER & CAFÉER

Sundhedsudvalget
Folketinget Christiansborg
1240 København K

KØBENHAVN:
VESTERBROGADE 18
1620 KØBENHAVN V
TLF.: 33 25 10 11
FAX: 33 25 30 99
E-MAIL: d-r-c@d-r-c.dk
HOMEPAGE: www.d-r-c.dk
BANK: Danske Bank
NR.: 4180 4400216983

ÅRHUS:
VIBORGVEJ 21
8000 ÅRHUS C
TLF.: 86 13 26 33
FAX: 86 13 03 96
E-MAIL: bladet@d-r-c.dk

10. februar 2006

Vedr. rygepolitik i det offentlige rum

På baggrund af debatten om rygeforbud i det offentlige rum har Danmarks Restauranter & Caf er tidligere fremsendt indenrigs- og sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen foreningens synspunkter og kompromisforslag.

Det samme forslag fremsendes hermed til orientering til Sundhedsudvalget for at udvalget har mulighed for i sit arbejde fremover med rygepolitikken, at tage højde for de branchespecifikke forhold vi peger på, i vores forslag.

Vi har efterfølgende været i kontakt med Indenrigs- og Sundhedsministeriet og på opfordring fremskaffet den konkrete finske, engelske og spanske rygelovgivning, som delvist danner baggrunden for DRCs forslag om rygepolitik. Vi håber selvfølgelig, at disse landes lovgivninger også kan inspirere Sundhedsudvalget til det videre folketingsarbejde.

Med venlig hilsen
Danmarks Restauranter & Caf er

Karsten P. Jakobsen
Karsten P. Jakobsen

Kære Lars Løkke Rasmussen.

Danmarks Restauranter & Cafeer (DRC) vil gerne takke for dit initiativ med 2005 som debat år for en eventuel rygepolitik i det offentlige rum.

Foreningen har deltaget og fulgt debatten nøje samt noteret sig de udmeldinger og positioner, initiativet har medført fra borgere, organisationer, forskere, regering og Folketing.

På den baggrund tillader vi os at fremsende et kompromisforslag (hvor også vi har bøjet af) til en rygepolitik i vor branche, der på det foreliggende grundlag tager de fornødne hensyn til gæster, personale, erhvervet og generelle målsætninger om at minimere generne ved rygning og antallet af rygere i Danmark.

Det vil glæde os, om du kunne afse tid til et møde, hvor forslaget kan uddybes og debatteres. Det indeholder nemlig en lang række andre "sidegevinster", som imidlertid vil kræve mere detaljerede forklaringer.

DRC tillader sig desuden at vedlægge december 2005-udgaven af vort brancheblad, der indeholder baggrundsartikler og yderligere begrundelser for vort kompromisforslag.

Der er i øvrigt flere lighedspunkter med aktuelle modeller fra blandt andre England og Spanien, hvor man foretrækker at lægge begrænsninger for rygning og generne af rygning i det offentlige rum frem for generelle forbud.

DRC's forslag går ud på følgende:

- 1) Der stilles krav om adskilte ryge/ikkerygeområder i etableringer med mere en 100 m² gæsteareal.
- 2) For mindre gæstearealer skal der – så vidt muligt – tilstræbes en tilsvarende adskillelse.
- 3) For spiserestauranter med et gæsteareal på mindre end 100 m². indføres et generelt rygeforbud mellem klokken 1830-2130.
- 4) Der fastsættes en norm for røgkoncentration i et gæstelokale.
- 5) Ved overtrædelse af disse rygebegrænsninger kan henholdsvis gives bøde til restauratøren eller gæsten.

Restauratøren bør således være under bødeansvar, hvad angår overholdelse af ovennævnte rammebetingelser. Det gælder således krav om areal- og tidsmæssige begrænsninger samt overholdelse af normerne for maksimal røgkoncentration.

Gæster bør derimod holdes ansvarlig for overtrædelse af stedets rygepolitik.

Ad 1. DRC anerkender, at store lokaler bør kunne indrette sig således, at gæsterne tilbydes valgmuligheder. En rumopdeling vil – alt andet lige – samtidig reducere den samlede potentielle røgdledning og dermed røgkoncentration til gavn for ikke rygere og medarbejdernes arbejdsmiljø.

Ad. 2. For en række mindre etableringer, barer m.v. kan det være vanskeligt at finde en meningsfuld opdeling. Men er det muligt, omfattes også disse af forslag 1.

Ad. 3. I forbindelse med gæsters restaurantbesøg er opholdet ofte af længere varighed. I mindre lokaler kan kombinationen af længere varende ophold, køkkenfaciliteter nær gæstearealet og rygning ofte være til særlig gene for såvel gæster som personale i de forskellige faser af betjeningen. Et tidsbegrænset forbud vil reducere generne fra den samlede udledning af røg/damp m.v. Personalet vil få reduceret den samlede røgpåvirkning. Desuden giver forslaget mulighed for rygning, når det store "spiseryk" klinger af. Derved begrænses også den økonomiske skadevirkning,

at gæsterne skynder sig at gå, så snart de har spist. En gruppe på 6-8 stykker har altid nogle rygere i blandt sig, der ønsker at ryge efter middagen.

Ad. 4. I den forløbne debat er der – blandt andet fra Horestas side i pressen - sket en erkendelse af, at en begrænsning af røgkoncentrationen er med til at nedbringe skadevirkningerne og generne ved passiv rygning.

Det må derfor være muligt at finde frem til at passende norm for røgkoncentration, hvad angår maksimum og over en arbejdsdag.

En sådan norm vil muligvis kræve investeringer i ventilationsanlæg for nogle, mens andre kan klare sig ved at øge gæstearbejdet for ikkerygere, tidsbegrænsninger eller andre foranstaltninger.

DRC gør opmærksom på, at den danske restaurationsbranche i de senere år har investeret hundrede millioner af kroner i ventilations- og klimaanlæg. Derfor vil mange kunne leve op til rimelige normkrav. Andre må naturligvis - som følge af indførte regler for røgkoncentration - gøre de fornødne investeringer. Dette vil naturligvis belaste en del virksomheder, der i forvejen lider under dårlig økonomi. Her kunne man eventuelt forestille sig en statslig miljøfond, der kunne yde lån eller stille fornødne garantier. Med statens garantistillelse for investeringer ville det samtidig virke useriøst, om Folketinget få år efter indførelse af ovennævnte rygerestriktioner og deraf følgende investeringer ville indføre et totalforbud mod rygning i branchen.

Branchens gevinst ville være et bedre indeklima, der også ville kunne indgå som en del af markedsføringen.

Samtidig bør også iagttages det forhold, at fortsatte kampagner mod rygning – herunder rygerestriktionerne i sig selv – i de kommende år vil være med til at minimere problemerne med rygning og passiv rygning.

Ad. 5. DRC finder det rimeligt, at restauratøren straffes med bøde for overtrædelse af ovennævnte rammebetingelse. Omvendt finder foreningen det ikke rimeligt, at en gæsts overtrædelser kan medføre enorme bødekraft til restauratøren. Dette synspunkt har blandt andet også fundet folkelig genklang på Sundhedsministeriets debatarrangementer rundt om i landet.

Det er efter DRC's opfattelse uden for rimelighedens grænser, hvis en gæst (han kunne eventuelt være sendt af konkurrenten) tænder en cigaret foran næsen på en ordensbetjent, og det udløser en bøde i 10.000 kroners klassen til restauratøren. Gæsten kan jo frit medbringe cigaretter.

Med ovenstående forslag finder DRC, at der - som nævnt indledningsvis – er taget de fornødne hensyn på det foreliggende grundlag.

Skepsis over rapport om passiv rygning

Foreningen skal dog ikke lægge skjul på, at vi stilles os meget skeptiske overfor debattens udgangspunkt, rapporten fra Arbejds miljøinstituttet fra efteråret 2004, der behandler emnet passiv rygning i restaurationsbranchen.

Denne skepsis er ikke blevet mindre af, at forfatteren til rapporten, Vilhelm Borg, i en mail til DRC erkender, at han på baggrund af rapporten ikke vil konkludere noget om konsekvenserne af passiv rygning i Danmark, da rapporten udelukkende bygger på udenlandske undersøgelser.

Der tages således eksempelvis ikke hensyn til det faktum, at den danske restaurationsbranche er kendetegnet ved stor udbredelse af korttids- og deltidsansatte. Det skyldes en helt anden og mere spinkel restaurationskultur i Danmark end eksempelvis i Irland, England, Italien, USA, Frankrig, Spanien m.fl. I disse lande er besøg på restaurant, cafe eller pub en del af det daglige adfærdsmønster. Det giver en jævn efterspørgsel, i modsætning til Danmark, hvor restaurationsbesøg for langt de fleste er en sjældenhed og ofte koncentreret i weekenderne.

Det afspejles i ansættelsesmønstrer. Den danske restaurationsbranche kendetegnes således ikke af mange fuldtidsansatte med 40 års anciennitet.

Dette forhold har naturligvis stor indflydelse på eksempelvis antallet af dødsfald som følge af passiv rygning da eksponeringstiden er væsentlig anderledes.

Desuden tager rapporten ikke et realistisk udgangspunkt i såvel antallet af ansatte i branchen som antallet af rygere i branchen. Alene dette forhold mere end halverer det estimerede antal dødsfald. (Rygere indgår ikke i forskernes beregninger om skadevirkninger som følge af passiv rygning)

Desuden konkluderer rapporten, at ventilation ikke virker. Men inde i rapporten fremgår det, at ventilation rent faktisk virker til nedbringelse af generne ved passiv rygning.

Alle disse forhold - samt det generelle fald i antallet af rygere - vil bringe konsekvensen af passiv rygning ned på et minimumsniveau, der bør give anledning til knapt så stor politisk bekymring.

Endelig indrømmer forskeren nu også overfor DRC, at han intet kan konkludere, hvad angår de økonomiske konsekvenser for branchen ved indførelse af et totalt rygeforbud.

Således tages der heller ikke højde for dansk forenings- og klubkultur, der ved indførelse af et forbud forventes at ville blomstre op på restaurationsområdet for at omgå rygeforbuddet. Private klubber uden offentlig adgang vil det efter foreningens opfattelse være problematisk at lovgive om.

Derfor vil DRC på den baggrund bede dig overveje, om en undersøgelse af danske forhold kunne være en udvej inden en egentlig rygepolitik fastlægges.

Foreningen fremsender gerne en mere detaljeret gennemgang af vor kritik af rapporten.

Under alle omstændigheder står DRC til rådighed for yderligere information og bidrager gerne til en passende løsning af rygeproblemet i det offentlige rum.

Det vil glæde mig at høre fra dig.

Venlig hilsen god jul og godt nytår

Annette Petersen

Formand for Danmarks Restauranter & Cafeer